

2. OSTROGA (5) sb f

Oba o oraz a jasne.

sg A ostrogę (1). ◇ I ostrogą (1). ◇ pl N ostrogi (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. ostrog.

1. *Przestroga, zastrzeżenie (2)* : Vrządnik y gołpodarz káždy/ co z expyryencyey obaczy/ może też tu przypisać ostrogę przy káżdym tytule/ kędy co należy: y po tym poznác rozłádek dobry y pámiéc/ czym łie raz obrázi/ áby łie tego drugi raz vłtrzegł. *GostGosp* 18; pozwalamy. Z tą iednąk ostrogą áby cí przerzeczeni obá [...] *iuramentum fldelitatis*, nam/ y Koronie/ tákże y W.X. Litewłkiému vczynili. *SarnStat* 75; [radzi ten to pobór na się wszyscy przyjmujemy, z tą jednak ostrogą, że go inaczy wydawać nie będziemy, tylko według opisanía uniwersału anni 1578 *AktaSejmikPozn 1596/185*].

2. *Nazwa »Ostrogi« nadana prawdopodobnie ustawie Jana Olbrachta z 1496 r. o gwałtach dokonanych przez sługi (3)* : CZęłtokroć iuż doświadczyliłmy: iż vłtawę álbo Dekret który iest nápiłan y názwan Ółtrogi [*decretum quod Ostrogi nomine inscribitu JanStat* 590]/ poddánym náłzym wiele trudności [...] zádawał *SarnStat* 649; IEłliby czyy łługá názwany Gołotá/ *aliâs* Obłómék/ łásiádowi páná łwégo/ álbo innému którému łzkodę vczynił/ álbo krzywdę wyrzádził: Pan iego zá niego dołyc vczynić będzie powinien. Ale to práwo przez Státut názwany Ółtrogi, iest modifikowan y wyłóżón. *Tit. Seruus. SarnStat* 666, 583; [Lex illa Ółtrogi vocantur. *HerburtStat* 583].

Synonimy: 1. ostrzeżenie, przestroga.

AKtt